

for 7de Kreds, sige, at naar jeg ser lidt tvivlende paa, om dette Lovforslag er rigtigt rent finansielt set, kan det ærede Medlem maaste nok sige, at jeg har alle de Jærnbaner, jeg behøver; og det kan ogsaa godt være, thi vi have ingen, men vi bede heller ikke om nogen; saa det er slet ikke fra det Standpunkt, jeg ser lidt tvivlsomt paa Lovforslaget. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa dette; jeg vil maaste senere, naar et andet nærliggende Lovforslag kommer til Forhandling, saa Anledning til at gaa nærmere i Detailler om denne Sag.

Men jeg maa maaste endnu have Lov til at knytte et Par Bemærkninger til en enkelt Bane, det er den, som er nævnt under Nr. 12, og som er berørt i Forvejen af det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen); jeg skal gøre denne Bemærkning meget kort. Denne Banes Historie er gammel. Det er adskillige Aar siden, at denne Bane blev undersøgt og bestemt; der har været tegnet Midler til dens Gennemførelse, der har været andraget til Ministeriet, der har været kort tegnet o. s. v.; jeg tror, det ligger flere Aar tilbage. Det er en Bane, som gaar fra Svendborg til Ørbæk; den er ca. 4 Mil lang, og den gennemstrøjer nogle af Landets rigeste Egne, og jeg tør ogsaa sige, at det maaste er en af de tættest befolkede Egne her i Landet. Der er ingen Tvivl om, at den vil kunne forrente sig og endog saa forrente sig godt. Den Sag har fra begge Sider været i Orden, ved begge Sider mener jeg, ogsaa fra Nyborg Kommunes Side. Der har været delegerede fra Nyborg med i den Kommission, som var nedsat angaaende Banens Bygning. Nu har man pludselig ment — jeg ved ikke, fra hvem det er kommet, jeg maa antage, det er fra Nyborg By's Side — at Nyborgs Interesser vilde blive ilde berørte af denne Bane; og gennem formaende Repræsentanter i det andet Ting er der tilføjet en Wendring, som gør, at Nyborg Kommune faar fuldstændig Hals- og Haandsret over dette Jærnbaneanlæg. Det vil altsaa sige, at den ene By faar en fuldstændig Vetoret over en anden By's Bane, fordi denne gaar ind i dens Opland. Det forekommer mig saa urimeligt, at jeg ikke kan tænke mig, at vi have et Sideskytte til det i Lovgivningen, særlig paa Jærnbane-spørgsmaalets Omraade. Ganste vist er der blevet sagt, at der i Fjor, da Koncessionslovsforslaget var for, var en Bestemmelse indsat, hvorefter Indenrigsministeren skulde indhente Erklæringer fra de kommunale Autoriteter; men det er noget helt andet at indhente en Erklæring end at give en Kommunalbestyrelse fuldstændig Vetoret

om en Bane, som en anden By vil bygge. Var det kun en lille By, saa kunde jeg nogenlunde forstaa det, skønt jeg er imod Princippet; men begge Byer ere nogenlunde ens stillede, de ville begge faa en Jærnbane bygget, men Nyborg har for saa vidt Forrangen, som den har en udmærket Havn. Ja, naturligvis, vi vide jo godt, at paa Spørgsmaal, som ere af denne Karakter, vil der altid komme Strids-spørgsmaal frem; men at give en By Lov til at bestemme eller fuldstændig at nedlægge Vetoret imod, at en anden By bygger en Bane i dens Opland, synes jeg er fuldstændig meningsløst, jærlig da det er en Jærnbane, som sikkert vil forrente sig, og som berører en meget rig Egn og maaste Landets tættest befolkede Egn. Det forekommer mig, at skulle vi tage denne Bestemmelse, kunne vi lige saa godt stryge hele Banen. — Den ærede 1ste Landstingsmand for 6te Kreds (S. Pedersen) talte om Muligheden af at lade Banen udmunde lidt længere ind mod Nyborg. Det er ganske vist noget, man kunde tænke sig, men det har den Styrke, at saa vil Banen snart komme til at konkurrere med Statsbanen fra Nyborg til Kinge, som rimeligvis vil blive forpagtet af det nydannede Selskab, og det vil blive en værre Konkurrence, end om den gik lige op til Ørbæk, hvad der ogsaa forekommer mig at maatte tages Hensyn til. Jeg skal anmode det eventuelle Udvalg om at tage Sagen under Overvejelse og mulig saa strøget den Bestemmelse om en Vetoret for Nyborg Kommune lige over for Banen fra Svendborg til Ørbæk.

Det. Hansen: Det fremgaar af de Foredrag, vi have hørt i denne Sag, at disse 27 Jærnbaner dog ere faldne ærede Medlemmer noget for Bryttet. Naar man har fulgt Sagen i det andet Ting, vil man se, hvorledes Jærnbanerens Antal er steget, om jeg saa maa sige, som en Ravine. Allerede ved Forslagets Fremkomst var der 15, og da syntes man, at det var et meget stort Antal, men da der saa ved 2den og 3dje Behandling kom saa mange til, at det er endt med 27, saa tror jeg, at det i alt Fald hos det store Publikum har vakt en vis Muntrohed, at man under en Situation som den nuværende i Slutningen af en Samling skulde kunne køre 27 Baner igennem. Det kunde man være tilbøjelig til at betragte som en Spas, og da det hele falder sammen med Jæstelavnstiden, kunde det maaste findes ganske passende. Nu sender man disse 27 Baner til Landstinget i den trable Marts Maaned, hvor vi kunne vente en Mængde andre Lovforslag her op, deriblandt Finansloven, der